

PROGRAM DZIAŁANIA

Krajowego Związku Rewizyjnego

Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych

w latach 2017 – 2020

Zgodnie z uchwałą Programową przyjętą przez VI Krajowy Zjazd Delegatów Członków Krajowego Związku Rewizyjnego RSP w listopadzie 2013 r., w latach 2013-2017 nadrzędnym celem działalności Krajowego Związku było podejmowanie wielokierunkowych przedsięwzięć na rzecz doskonalenia funkcjonowania spółdzielczych gospodarstw rolnych w warunkach zmienionych zasad Wspólnej Polityki Rolnej UE w nowej perspektywie finansowej 2014-2020 oraz zapewnienie zrzeszonym spółdzielniom i związkom spółdzielczym wszechstronnej pomocy w szerokim korzystaniu ze środków finansowych przewidzianych w funduszach strukturalnych dla rolnictwa i obszarów wiejskich.

Ważnym obszarem działalności Krajowego Związku było również dążenie do równego traktowania wszystkich podmiotów prowadzących gospodarstwa rolne, niezależnie od ich obszaru i formy prawnej.

W tym zakresie podejmowane były starania o uznanie rolniczych spółdzielni produkcyjnych za wielorodzinne gospodarstwa rolne oraz zniesienie ograniczeń w zakresie dostępu do środków pomocowych objętych PROW 2014-2020 dla większych obszarowo gospodarstw rolnych.

W sferze ustawodawstwa spółdzielczego Krajowy Związek, współpracując z Krajową Radą Spółdzielczą oraz innymi branżowymi związkami spółdzielczymi, podejmował intensywne starania o niedopuszczenia do uchwalenia takich zmian w ustawie – Prawo spółdzielcze, które osłabiłyby samorządny charakter organizacji spółdzielczych i były niezgodne z potrzebami i oczekiwaniami samych spółdzielców.

Z perspektywy upływającej kadencji można stwierdzić, że podane wyżej cele nie zostały jednak osiągnięte, zwłaszcza w zakresie możliwości korzystania ze środków pomocowych w ramach PROW 2014-2020 przez większe obszarowo spółdzielcze gospodarstwa rolne oraz nabywania i sprzedaży przez te gospodarstwa nieruchomości rolnych bez uzyskiwania zgody Agencji Nieruchomości Rolnych (obecnie – Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa). Brak skuteczności działań podejmowanych w tym zakresie nastąpił w wyniku przyjęcia przez nowo powołany Rząd RP i obecną większość par-

lamentarną doktryny szczególnego uprzywilejowania rolników indywidualnych prowadzących rodzinne gospodarstwa rolne i nieudzielania większego wsparcia dla wysokotowarowych gospodarstw o charakterze osób prawnych, w tym również w formie spółdzielczej.

Powodzeniem natomiast zakończyły się starania o odstąpienie od uchwalenia przez Sejm RP poprzedniej kadencji niekorzystnej dla ruchu spółdzielczego nowej ustawy – Prawo spółdzielcze.

Biorąc powyższe pod uwagę należy przyjąć, że w kolejnej, siódmej kadencji Krajowego Związku, kluczowym zadaniem powinno być kontynuowanie podjętych wcześniej działań w zakresie równego traktowania producentów rolnych zarówno w sferze korzystania ze środków pomocowych unijnych i krajowych, jak również obrotu nieruchomościami rolnymi oraz w innych sferach rolnictwa i obszarów wiejskich.

Dla realizacji tych zamierzeń wykorzystany zostanie dotychczasowy dorobek Krajowego Związku z lat 1992-2017 w zakresie reprezentowania interesów rolniczej spółdzielczości produkcyjnej na szczeblu krajowym oraz prowadzenia działalności szkoleniowo-doradczej, lustracyjnej, wydawniczej i promocyjnej.

1) Podobnie, jak dotychczas – reprezentowanie i obrona interesów rolniczych spółdzielni produkcyjnych na szczeblu krajowym wymagać będzie utrzymywania stałych kontaktów Krajowego Związku z Parlamentem, Rządem oraz innymi instytucjami i organizacjami zajmującymi się problemami rolnictwa, obszarów wiejskich i spółdzielczości rolniczej. Kontakty te powinny polegać na aktywnym uczestniczeniu w procesach legislacyjnych służących powstawaniu nowych aktów prawnych dotyczących prawa gospodarczego i rolnego, udzielania pomocy finansowej ze środków unijnych i budżetu krajowego oraz systemu podatkowego i ubezpieczeniowego w rolnictwie.

Dla zwiększenia skuteczności działań w tym zakresie Krajowy Związek będzie rozszerzał i zacieśniał współpracę z innymi zawodowymi organizacjami rolniczymi, związkami spółdzielczymi oraz Krajową Radą Spółdzielczą.

2) Rozwiązywanie trudnych problemów wsi i rolnictwa w następnych latach uzależnione będzie w coraz większym stopniu od polityki makroekonomicznej, a nie tylko sektorowej. W związku z tym należy zabiegać, aby pomoc dla rolnictwa i środowiska wiejskiego była stałym i ważnym elementem pracy całego Rządu, a nie tylko ministra odpowiedzialnego za rolnictwo, rynki rolne i obszary wiejskie.

W celu zapewnienia skuteczności tych działań, niezbędne jest kontynuowanie wsparcia rolnictwa z budżetu krajowego w wybranych priorytetach rozwojowych, co powinno znaleźć odpowiednie odzwierciedlenie nie tylko w bieżących ustawach budżetowych, ale przede wszystkim w strategicznych programach rozwoju gospodarczego kraju w dłuższej perspektywie czasowej.

W tym zakresie środowisko rolniczej spółdzielczości produkcyjnej z uznaniem przyjęło fakt zatwierdzenia przez Rząd RP „Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)” oraz przyjęcia przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi „Strategii zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa 2010-2020 (2030)” oraz „Programu rozwoju głównych rynków rolnych w Polsce na lata 2016-2020”, a także podjęcia prac nad opracowaniem „Paktu dla obszarów wiejskich na lata 2017-2020 (2030)”.

W tych ważnych dokumentach strategicznych nie wykazano jednak w dostatecznym stopniu roli i znaczenia w dalszym rozwoju kraju spółdzielczości w tym również spółdzielczości rolniczej. W związku z powyższym Krajowy Związek, wspólnie z Krajową Radą Spółdzielczą i innymi organizacjami spółdzielczymi, będzie podejmował starania, aby w ramach okresowych przeglądów tych dokumentów, znalazły się odpowiednie zapisy odnoszące się do spółdzielczości. Stanowi ona bowiem nie tylko ważny element działalności gospodarczej, ale również formę kształtowania współodpowiedzialności i budowania więzi społecznych, upowszechnia własność i stanowi dobrą szkołę demokracji.

Ważnym obszarem działań w tym zakresie powinien być również udział przedstawicieli regionalnych związków spółdzielczych w pracach powołanych z inicjatywy Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wojewódzkich zespołów analizujących szanse i zagrożenia oraz potencjalne kierunki rozwoju obszarów wiejskich w poszczególnych województwach do 2030 r.

W „Pakcie dla obszarów wiejskich na lata 2017-2020 (2030)” priorytetami powinny być:

- stwarzanie warunków do ekonomicznego rozwoju gospodarstw rolnych, w tym również prowadzonych przez rolnicze spółdzielnie produkcyjne, zwłaszcza poprzez poprawę opłacalności produkcji rolniczej, ale jednocześnie wspieranie rozwoju pozarolniczej działalności gospodarczej.

Pozwoli to na podniesienie atrakcyjności obszarów wiejskich dla ich mieszkańców oraz rozwój przedsiębiorczości w środowiskach lokalnych;

- wzmocnienie pomocy na rzecz zrównoważonego ekonomicznie sektora rolnego z jednoczesnym uwzględnieniem zachowania równowagi środowiska naturalnego;
 - dążenie do podniesienia konkurencyjności sektora przetwórstwa rolno-spożywczego dzięki poprawie jakości produktów rolnych i dostosowaniu jej do wymagań rynkowych.
- 3) Wielką szansą dla polskiego rolnictwa i wsi, w tym również dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych, może być wykorzystanie wszelkich możliwych form wsparcia finansowego wynikających ze Wspólnej Polityki Rolnej Unii Europejskiej. Dlatego też władze publiczne powinny uczynić wszystko, aby nie utracić przyznanych Polsce na lata 2014-2020 środków pomocowych. Dotyczy to przede wszystkim zapewnienia odpowiedniego współfinansowania krajowego, usprawnienia systemów przyjmowania i rozpatrywania wniosków oraz wypłacania należnych dopłat, a także zapewnienia producentom rolnym i innym beneficjentom odpowiedniej pomocy doradczej oraz organizacyjno-prawnej. Ważnym działaniem powinno być również ograniczenie do niezbędnego minimum wymagań formalno-biurokratycznych związanych zarówno z wnioskowaniem o pomoc finansową, jak również z realizacją i rozliczeniem tej pomocy.
- 4) Dotychczasowe doświadczenia związane z realizacją Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 wskazują, że w poszczególnych działaniach nie została uwzględniona w należyтым stopniu specyfika większych obszarowo gospodarstw rolnych, w tym również o charakterze spółdzielczym.

Biorąc pod uwagę fakt, iż w drugiej połowie obecnego okresu finansowania Wspólnej Polityki Rolnej nie będą możliwe szersze modyfikacje PROW 2017-2020, Krajowy Związek będzie podejmował starania, aby w podobnym dokumencie przygotowywanym w ramach nowej perspektywy finansowej na lata 2021-2027, znalazły się bardziej korzystne dla większych obszarowo gospodarstw rolnych, w tym również rolniczych spółdzielni produkcyjnych, zasady wsparcia finansowego.

Dotyczy to m.in.

- zniesienia górnych limitów obszarowych i ekonomicznych przy udzielaniu pomocy na cele modernizacyjne i inwestycyjne w gospodarstwach rolnych i wprowadzenia w to miejsce przynajmniej 2-3 przedziałów obszarowych gospodarstw, którym przyznawana byłaby zróżnicowana kwota środków pomocowych.

Alternatywnym rozwiązaniem mogłoby być ustalenie ww. limitów w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych w przeliczeniu na jedną rodzinę wykonującą pracę w produkcji rolnej prowadzonej w gospodarstwie spółdzielczym;

- utrzymania wsparcia finansowego dla wszystkich kierunków produkcji roślinnej i zwierzęcej, bez wyłączenia z niej produkcji drobiarskiej;
- szerszego udostępnienia osobom prawnym (w tym spółdzielni) możliwości korzystania z pomocy finansowej na podejmowanie działalności pozarolniczej, w tym świadczenie usług rolniczych;
- przywrócenia możliwości korzystania ze środków pomocowych przez grupy producentów rolnych, utworzone również z udziałem osób prawnych (m.in. spółdzielni), jako sprawdzonej w latach poprzednich formy organizowania się producentów rolnych w bardziej konkurencyjne na wielu rynkach rolnych podmioty gospodarcze.

- 5) W zakresie płatności bezpośrednich Krajowy Związek będzie wspierał starania Rządu RP o utrzymanie w perspektywie finansowej WPR po 2020 r. systemu jednolitej płatności obszarowej SAPS oraz wyrównanie płatności bezpośrednich pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej, w oparciu o kryterium jednolitej stawki powierzchniowej w całej UE.

Dla większych obszarowo gospodarstw rolnych, w tym również rolniczych spółdzielni produkcyjnych, istotną sprawą jest zmiana przepisów o redukcji jednolitej płatności obszarowej o 100% nadwyżki ponad 150 tys. euro. Przyjęta w 2014 r. niekorzystna dla tych gospodarstw interpretacja przepisów rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 powinna być zmodyfikowana w taki sposób, aby redukcja płatności w wysokości 5% następowała przy jednoczesnym odliczeniu od jej podstawy kosztów pracy i ubezpieczeń społecznych.

- 6) Zachodzi pilna potrzeba jednoznacznego określenia perspektyw wykorzystania w rolnictwie i na obszarach wiejskich odnawialnych źródeł energii (biogazownie, farmy słoneczne i wiatrowe, uprawy energetyczne).

Przyjęte przed kilku laty regulacje ustawowe dotyczące OZE nie zostały wdrożone na szerszą skalę w praktyce, a skomplikowane i częściowo uregulowane w przepisach prawnych procedury stwarzają producentom rolnym i inwestorom wiele problemów.

- 7) Po wprowadzeniu, w kwietniu 2016 r. do ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego ograniczeń w nabywaniu nieruchomości rolnych przez osoby

prawne zajmujące się prowadzeniem gospodarstwa rolnego (w tym również RSP), pilną koniecznością staje się nowelizacja przepisów tej ustawy poprzez:

- stworzenie możliwości zakupu gruntów rolnych przez spółdzielnie na zasadach dotyczących rolników indywidualnych prowadzących rodzinne gospodarstwa rolne, bez konieczności uzyskiwania zgody na ten zakup od Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa (KOWR);
 - zniesienie uprawnień KOWR do stosowania prawa pierwokupu (lub wykupu) nieruchomości rolnych (zwłaszcza wkładów gruntowych) będących przedmiotem obrotu wewnątrz spółdzielni;
 - wprowadzenia ustawowej definicji wielorodzinnego gospodarstwa rolnego, pod którym należy rozumieć gospodarstwo prowadzone przez osoby fizyczne w formie spółdzielczego gospodarstwa rolnego na zasadach określonych w ustawie – Prawo spółdzielcze i w którym powierzchnia użytków rolnych w przeliczeniu na jedną rodzinę wykonującą pracę związaną z prowadzeniem działalności rolniczej nie jest większa niż norma przewidziana dla gospodarstwa rodzinnego prowadzonego przez rolnika indywidualnego (obecnie 300 ha);
 - stworzenia możliwości nabywania przez członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych gruntów od KOWR z zamiarem wniesienia ich do spółdzielni jako wkłady gruntowe na zasadach podobnych, jak rolnicy prowadzący rodzinne gospodarstwa rolne.
- 8) Środowisko RSP zdecydowanie opowiada się za utrzymaniem dzierżawy, jako podstawowej formy użytkowania gruntów znajdujących się w dyspozycji KOWR. Przepisy w tym zakresie powinny być uregulowane w odrębnej kompleksowej ustawie o dzierżawie rolniczej, obejmującej zarówno dzierżawy prywatne, jak również dzierżawy gruntów wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa – na wzór rozwiązań stosowanych w wielu innych państwach Unii Europejskiej.
- 9) W celu poprawy opłacalności produkcji rolniczej i poprawy efektywności działalności prowadzonej przez rolnicze spółdzielnie produkcyjne, Krajowy Związek będzie podejmował dalsze starania o:
- zwiększenie środków budżetowych na dopłaty do paliwa rolniczego, materiału siewnego oraz do składek na ubezpieczenia upraw rolnych i zwierząt inwentarskich;
 - rozszerzenia definicji działalności rolniczej zwolnionej z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych m.in. o produkcję

drobiarską prowadzoną wyłącznie w ramach gospodarstwa rolnego, usługi rolnicze i dzierżawę gruntów na cele rolnicze.

Sprawa ta nabrała szczególnego znaczenia po uchwaleniu przez Sejm RP w ostatnim okresie ustawy wprowadzającej podatek od dochodów uzyskiwanych przez gospodarstwa rolne prowadzące na niewielką skalę działalność pozarolniczą;

- zniesienia tzw. podwójnego opodatkowania dochodów spółdzielni (raz – podatek CIT od dochodu spółdzielni, jako osoby prawnej, drugi raz – podatek PIT – od dochodów członków pochodzących z podziału dochodu ogólnego);
- wprowadzenia dalszych uproszczeń w prowadzeniu ewidencji księgowo-podatkowej przez spółdzielnie o mniejszym potencjale ekonomicznym.

10) Duże znaczenie dla instytucjonalnych podstaw dalszego funkcjonowania i rozwoju rolniczych spółdzielni produkcyjnych będą miały regulacje prawne zawarte w Prawie spółdzielczym. W trakcie zjazdów regionalnych zorganizowanych przed VI Kongresem Spółdzielczości przedstawiciele spółdzielni i związków spółdzielczych wyrazili zgodny pogląd, że mając na względzie złe doświadczenia z ostatnich lat, w których dokonywano, głównie z powodów politycznych, cząstkowych zmian w przepisach spółdzielczych, do postulatów o potrzebie uchwalenia nowego Prawa spółdzielczego należy podchodzić ostrożnie, z dużą rozwagą. Istnieje bowiem niebezpieczeństwo podjęcia tej sprawy przez ugrupowania polityczne (lub grupy posłów) nadal niesprzyjające spółdzielczości. Może to doprowadzić do sytuacji, jaka występowała w poprzednich latach, gdzie tzw. „uzdrowiciele” spółdzielczości chcieli poprzez zmiany ustawowe doprowadzić do zmarginalizowania roli spółdzielni i ich organizacji w życiu gospodarczym kraju i nałożenia nad nimi nadzoru administracyjnego.

Ewentualna nowelizacja przepisów regulujących funkcjonowanie spółdzielni i ich struktur organizacyjnych powinna odbywać się wyłącznie po szerokiej konsultacji ze środowiskiem spółdzielczym, uwzględniającej potrzeby i oczekiwania członków spółdzielni, w tym również specyfikę poszczególnych branż spółdzielczych.

Należy przy tym utrzymać generalne zasady dotyczące uznania, że:

- majątek spółdzielni jest prywatną własnością jej członków;
- spółdzielnie i ich organizacje są samorządnymi i niezależnymi podmiotami gospodarczymi, w których podstawowe znaczenie mają regulacje statutowe, a nie narzucane z góry ograniczenia ustawowe;

- lustracja spółdzielni stanowi podstawową formę kontroli wewnątrzspółdzielczej, wykonywanej wyłącznie przez związki rewizyjne i Krajową Radę Spółdzielczą, bez ingerencji w jej funkcjonowanie przez organy administracji państwowej.

Bardzo istotną sprawą jest respektowanie w polskich przepisach spółdzielczych międzynarodowych zasad spółdzielczych, uznanych przez świat i międzynarodowe organizacje, w których Polska jest członkiem, w tym Międzynarodową Organizację Pracy i Organizację Narodów Zjednoczonych.

W części ustawy – Prawo spółdzielcze dotyczącej rolniczych spółdzielni produkcyjnych ewentualne zmiany powinny dotyczyć:

- rozszerzenia definicji RSP o wielorodzinny charakter prowadzonego przez spółdzielnię wspólnego gospodarstwa rolnego z jednoczesnym uszczegółowieniem tej definicji w znowelizowanej ustawie o kształtowaniu ustroju rolnego;
- wprowadzenia ustawowej definicji kandydata na członka RSP oraz określenie jego praw i obowiązków, a także zasad jego wynagradzania za pracę;
- wprowadzenia możliwości przyjęcia w statucie danej spółdzielni tzw. głosowania mnogiego na walnym zgromadzeniu (w zależności od wartości posiadanych udziałów i wkładów członkowskich oraz wkładów gruntowych) w określonych sprawach.

- 11) W celu wzmocnienia pozycji polskiej spółdzielczości rolniczej na forum Unii Europejskiej, środowisko rolniczej spółdzielczości produkcyjnej zdecydowanie opowiada się za kontynuowaniem starań w kierunku przystąpienia Krajowej Rady Spółdzielczej do Głównego Komitetu Spółdzielczości Rolniczej Unii Europejskiej (COGECA).
- 12) Ważnym zadaniem Krajowego Związku oraz zrzeszonych w nim regionalnych związków rewizyjnych oraz – w miarę możliwości – wszystkich spółdzielni powinno być podejmowanie działań informacyjno-promocyjnych na temat idei spółdzielczości, zasad funkcjonowania podmiotów spółdzielczych, wiedzy o aktualnych problemach ruchu spółdzielczego oraz uwarunkowań jego dalszego funkcjonowania i rozwoju.

Należy utrwać w świadomości społecznej pojęcie spółdzielczości jako samodzielnej, samorządnej i demokratycznej organizacji, której głównym celem jest zaspokajanie potrzeb ekonomicznych i socjalnych swoich członków oraz działanie na rzecz rozwoju środowiska, w którym funkcjonuje. Do tego potrzebny jest jednak odpowiedni klimat politycz-

ny oraz wsparcie administracji rządowej i organów samorządu terytorialnego.

W związku z powyższym – wszystkie podmioty spółdzielcze na swoich szczeblach organizacyjnych powinny zabiegać o życzliwość i poparcie dla ruchu spółdzielczego (w Parlamencie i Rządzie RP, w urzędach wojewódzkich i marszałkowskich, w sejmikach wojewódzkich oraz w organach powiatów, gmin i miast).

Należy również podjąć wspólne wysiłki, aby w zbliżających się wyborach samorządowych, a następnie parlamentarnych spółdzielczość zwiększyła swoją aktywność m.in. poprzez zgłaszanie kandydatów związanych z ruchem spółdzielczym lub życzliwych temu ruchowi.

Dla środowiska rolniczej spółdzielczości produkcyjnej duże znaczenie powinno mieć zwiększenie aktywności spółdzielni i ich członków w kolejnych wyborach do organów samorządowych izb rolniczych.

- 13)** Funkcjonowanie Polski w ramach Unii Europejskiej i wpływająca stąd konieczność stałego wdrażania do życia gospodarczego wielu nowych regulacji ustawowych i przepisów szczegółowych wymagać będzie kontynuowania przez Krajowy Związek wielokierunkowej działalności szkoleniowej, doradczej i wydawniczej dla potrzeb rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

Działalność ta powinna koncentrować się w szczególności na:

- wyjaśnianiu zasad i mechanizmów funkcjonowania Jednolitego Rynku oraz Wspólnej Polityki Rolnej, a także propozycji zmian przewidywanych w tym zakresie w następnych latach;
- upowszechnianiu i udzielaniu pomocy we wdrażaniu wymogów obowiązujących w zakresie produkcji rolniczej, zwłaszcza dotyczących dobrej kultury rolnej, dobrostanu zwierząt i ochrony środowiska;
- udzielaniu instruktażu w zakresie procedur ubiegania się o pomoc finansową z różnych funduszy strukturalnych;
- upowszechnianiu nowoczesnych technologii produkcji i obrotu towarowego oraz efektywnych systemów zarządzania.

Stałym kierunkiem działalności Krajowego Związku pozostanie nadal wyjaśnianie i interpretowanie przepisów prawnych w zakresie rachunkowości oraz systemu podatkowego i ubezpieczeniowego obowiązującego w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych.

Realizacja ww. zadań odbywać się będzie poprzez organizowanie seminariów i spotkań informacyjno-szkoleniowych dla kadry kierowniczej spółdzielni oraz wydawanie „Biuletynu Informacyjnego”, a także –

rozszerzanie treści i doskonalenie formy strony internetowej Krajowego Związku.

- 14) Ważnym zadaniem statutowym Krajowego Związku będzie rozwijanie i doskonalenie działalności lustracyjnej. W tym celu Związek będzie dążył m.in. do:
- zapewnienia każdej spółdzielni członkowskiej możliwości przeprowadzenia lustracji, zgodnie z przepisami Prawa spółdzielczego;
 - zwiększenia liczby lustracji przeprowadzonych w spółdzielniach niezrzeszonych w Krajowym Związku;
 - podnoszenia kwalifikacji zawodowych lustratorów oraz doskonalenia form organizacyjnych wykonywanej przez te osoby działalności lustracyjnej;
 - szerszego wykorzystywania wyników lustracji, m.in. w działalności szkoleniowej oraz instruktazowo-doradczej w celu poprawy funkcjonowania spółdzielni i zwiększenia efektywności pracy zatrudnionych w nich członków i pracowników.
- 15) Krajowy Związek będzie kontynuował i rozwijał działalność w zakresie promowania dorobku i osiągnięć gospodarczych rolniczych spółdzielni produkcyjnych, m.in. poprzez:
- upowszechnianie działalności spółdzielni w środkach medialnych i kształtowanie w ten sposób pozytywnych opinii o spółdzielczości rolniczej w społeczeństwie. Istotną rolę w tym zakresie odgrywać będzie rozszerzanie współpracy z czasopismami spółdzielczymi i propagowanie prenumeraty tych czasopism przez spółdzielnie;
 - inspirowanie i propagowanie udziału spółdzielni w targach, wystawach i innych imprezach spółdzielczych krajowych i zagranicznych;
 - rozwijanie różnych form współzawodnictwa spółdzielczego, m.in. poprzez kontynuowanie „Rankingu RSP”, wspieranie podobnych inicjatyw podejmowanych przez związki regionalne oraz upowszechnianie osiągnięć produkcyjnych i ekonomicznych poszczególnych spółdzielni na łamach „Biuletynu Informacyjnego”;
 - popieranie angażowania się spółdzielni i regionalnych związków rewizyjnych w rozwiązywanie problemów społeczności lokalnych m.in. poprzez rozszerzenie współpracy z organami samorządu terytorialnego na szczeblu gminnym, powiatowym i wojewódzkim oraz z innymi związkami i organizacjami rolniczymi;
 - współpracę z ośrodkami naukowymi zajmującymi się problemami spółdzielczości i RSP oraz udział w konferencjach i sympozjach naukowych organizowanych przez różne instytucje i organizacje.

16) Krajowy Związek będzie nadal prowadził i rozwijał działania na rzecz integracji środowiska rolniczej spółdzielczości produkcyjnej oraz współpracy z innymi środowiskami spółdzielczymi. Będą one polegały m.in. na:

- udzielaniu pomocy w nawiązywaniu współpracy między spółdzielniami i wymianie doświadczeń między nimi;
- organizowaniu regionalnych spotkań kierownictw RSP i uczestniczeniu w nich przedstawiciele Rady i Zarządu Krajowego Związku;
- propagowaniu współpracy rolniczych spółdzielni produkcyjnych ze spółdzielniami innych branż, zwłaszcza zajmującymi się handlem i przetwórstwem produktów rolnych.

Dla realizacji ww. zadań szczególne znaczenie będzie miało doskonalenie i rozszerzenie współpracy Krajowego Związku z regionalnymi związkami rewizyjnymi m.in. w organizowaniu wspólnych przedsięwzięć w zakresie działalności szkoleniowo-doradczej, informacyjno-promocyjnej i innej.

17) Istotną rolę w umocnieniu ruchu spółdzielczego i jego integracji powinna nadal spełniać współpraca Krajowego Związku z Krajową Radą Spółdzielczą. Przedstawiciele środowiska RSP w Zgromadzeniu Ogólnym oraz Zarządzie KRS powinni nie tylko przynosić problemy rolniczej spółdzielczości produkcyjnej na forum tego najwyższego organu samorządu spółdzielczego, ale podejmować również aktywne działania na rzecz rozwijania międzybranżowej współpracy spółdzielczej i umacniania roli spółdzielczości w gospodarce kraju.

Krajowy Związek będzie aktywnie uczestniczył w realizacji zadań wynikających z Uchwały Programowej VI Kongresu Spółdzielczości i współpracował w tym zakresie z innymi krajowymi związkami spółdzielczymi.

18) W celu skutecznej realizacji przedstawionych wyżej zadań Krajowy Związek będzie kontynuował współpracę ze związkami zawodowymi i społeczno-zawodowymi organizacjami zrzeszającymi rolników i innych producentów rolnych. Ważną rolę powinno odegrać również uczestnictwo przedstawiciela Krajowego Związku w pracach Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie działającej przy Ministrze Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

19) Krajowy Związek podejmować będzie dalsze starania o pozyskanie członkostwa kolejnych rolniczych spółdzielni produkcyjnych, w szczególności poprzez:

- upowszechnianie wśród niezrzeszonych spółdzielni dorobku i programu działań Krajowego Związku;
- organizowanie regionalnych spotkań informacyjno-konsultacyjnych z udziałem kierownictw niezrzeszonych spółdzielni;
- zapraszanie przedstawicieli niezrzeszonych spółdzielni do udziału w szkoleniach i seminariach organizowanych przez Krajowy Związek oraz do prenumeraty „Biuletynu Informacyjnego”;
- bezpośrednią agitację ze strony członków Krajowego Związku, w tym zwłaszcza członków jego organów statutowych.

Zatwierdzając przedstawiony wyżej „Program działania Krajowego Związku w latach 2017-2020”, VII Krajowy Zjazd Delegatów wyraża przekonanie, że obejmuje on najważniejsze sprawy i problemy rolniczej spółdzielczości produkcyjnej w najbliższej perspektywie i jest zgodny z oczekiwaniami spółdzielców z naszego środowiska.

Należy jednocześnie podkreślić, że są to zadania trudne, a ich realizacja wymagać będzie włączenia się wszystkich spółdzielni i związków spółdzielczych zrzeszonych w Krajowym Związku, a także zwiększonej aktywności członków jego organów statutowych. W sferze ich oddziaływania powinny znaleźć się przede wszystkim takie sprawy, jak: pozyskiwanie nowych członków, promowanie i upowszechnianie działalności Krajowego Związku, zwłaszcza w sferze reprezentacji i obrony interesów rolniczej spółdzielczości produkcyjnej oraz działalności szkoleniowo-wydawniczej.

Zakres i intensywność działań podejmowanych w poszczególnych latach uzależnione będą przede wszystkim od zabezpieczenia dla potrzeb Krajowego Związku odpowiednich środków finansowych, co jest szczególnie istotne przy utrzymaniu jego dotychczasowego doradczo-lustracyjnego charakteru. Podstawowym źródłem finansowania działalności Krajowego Związku powinny być składki członkowskie, natomiast źródłem uzupełniającym – przychody z działalności statutowej prowadzonej na rzecz członków i innych współpracujących ze Związkiem rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

Warszawa, dnia 30 listopada 2017 r.